

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Suspensionis absolutio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

43. Prælati religiosorum non satisfacientes Prælato de damno à suis subditis in concione indiscreta illato, suspensi remanent. Item Confessarii qui requisiti pœnitentibus sibi confitentibus conscientiam de solvendis decimis scienter facere prætermittunt, suspensionem contrahunt. Similiter & Abbates aut alii quicumque licet exempti litteras dimissorias aliis quam suis regularibus subditis concedentes, suspensioni subjacent. Item concedentes dimissorias vel ordines novitio nondum expleto probationis anno. *Ibid. n. 19. & seq.*

44. Suspenditur monachus niger S. Benedicti, habitu & vestitu, juxta præscriptam formam, non utens. Item monachi aucupationi aut venationi clamorosa ex proposito intereludentes, suspensi remanent. *Ibid. n. 14. & 15.*

45. Fratres Prædicatores Inquisitoris officium à Minoribus Fratribus exercitum perturbare præsumentes, suspensionem incurrunt, & è contra. Item & religiosi conjungentes in matrimonium, vel benedicentes sponso alienæ patriæ absque Parochi facultate; aut præsumentes introducere mulieres in monasterio. *Ibid. n. 16. & seq.*

Absolutio à suspensione.

46. Suspensio lata ad tempus, eo tempore lapsa, cessat absque alia absoluteione. sicut etiam suspensio lata cum particula, donec satisfeceris, exhibita satisfactione. *Ibid. punct. ult. n. 1.*

47. Non sunt determinata aliqua verba ad absolvendum à suspensione: nec est necessarium in absoluteione explicare causam, ob quam contracta est suspensio, petendum est tamen juramentum in delictis gravibus obediendi Ecclesiæ. *Ibid. num. 2. & seq.*

48. Episcopus potest absolvere suos subditos à suspensione Papæ reservata vel perpetua, modo proveniat ex delicto occulto, & non deducto ad forum contentiosum. Adverte tamen suspensionem latam in puram pœnam pro delicto præterito, auferri non posse ab ordinario, aut ab alio inferiore; auferitur enim per dispensationem, quæ non datur ab inferiore eo qui eam tulit. *Ibid. num. 5 & 6.*

A D D I T I O.

De suspensione multa Navar. à num. 151 cap. 27. Felician. Epi-

Episcop. Scal. de censur. Cop. in clem. si furiosus. Sot. d. 22. q. 3.
Val. t. 4. d. 7. c. 18. p. 1. Say. lib. 4. Tol. lib. 1. cap. 42. Summistæ v.
Suspensio.

Suspensionis sententia, ejusque effectus per sequentem ap-
pellationem minime suspenditur, quia censura Ecclesiastica
executionem secum trahit, ut dicitur in cap. pastoralis. § ve-
rum. de appel. Et c. is qui. de sens. excom. in 6. Vgol. de cens. Eccl.
tab. 4. c. 5. §. 1.

Suspensio capitulo, vel conventu, non censetur singuli su-
spensi, nisi sint in culpa.

Habens Episcopalem auctoritatem potest absolvere à su-
spensione non reservata, & religiosi possunt absolvere à su-
spensione in foro conscientie, quantum iis per privilegia
conceditur, & regulariter potest Episcopus ab omni juris su-
spensione lata ob contumaciam, & à nonnullis aliis, ut expli-
cat, & limitat Syl. v. suspensio. n. 8. Armill. n. 22. & etiam statuta
synodalis à Papa confirmati, nisi Papæ specialiter referentur,
ut notat Nav. c. 27. n. 162.

Qui possit absolvere à suspensione, docet Syl. n. 8. Say. c. 17.
De suspensio ipso jure, Fum. n. 16. Syl. n. 6. Nav. n. 133. Say. c.
12. 13. 14. 15. d. c. vid. etiam Ser. d. 25. q. 1. art. 3.

Quæres: Quibus casibus sit suspensus iudex Ecclesiasticus.
Resp. his ferè casibus suspensus esse, vel incurrere suspensio-
nem, primo, Si ferat sententiam excommunicationis, non
præmissa trina admonitione, coram idoneis testibus, 2. Si sen-
tentiam excommunicationis, interdictive ferat, non expressa
causa, ob quam fertur. Suspensus autem est ab Ecclesiæ in-
gressu, 3. Si contra conscientiam, & justitiam in iudicio aliquid
facit per gratiam, vel sortes in gravamen partis alterius. Et est
per annum suspensus. Bufæus.

Quæres: Quibus casibus sint Episcopi suspensi. Respond.
Variis casibus in jure suspensos esse, 1. Ratione collationis or-
dinum suspensus est Episcopus, ordinans clericum alienum
sine consensu, vel literis dimissoriis proprii Episcopi, 2. or-
dinans in aliena diocesi, sine Episcopi licentia, vel cum licen-
tia ordinans illi Episcopo non subiectum, 3. ordinans indi-
gnos, 4. conferens primam tonsuram infanti illiterato, aut
conjugato, 5. conferens eodem die, aut continuis duobus die-
bus ordines duos majores, 6. ordinans invitum, nisi talis co-
gatur ob beneficium, quod habet, suscipere ordines. Resp. 2.
Ratione collationis beneficiorum suspensus esse Episcopum.

1 Si confirmet indignum in praelatum, indignus autem est aetate, scientia, probitate. 2. si usurpet bona praelatorum monachorum, quo modo etiam capitula, & collegia etiam Canonicorum suspensa sunt. 3 Si conferat beneficia curata indignis id est, qui per se residere, & curam agere non possunt. 4. Si submittat bona Ecclesiastica personis laicis absque capituli consensu, & Apostolicae sedis licentia. 5. Si sciens clericos suos simoniam committere, eos non castiget debita poena. 6. Si cognoscat carnaliter mulierem, quam ante Episcopatum concubinam habuit. Busæus.

Quæres: An Collegia, Capitula, & conventus aliquando suspendantur Resp. Suspendos esse clericos, 1. capitulum inter Episcopum eligentes indignum, quoad aetatem, scientiam, & probitatem. 2. Obiicientes contra electum Episcopum, & in probatione deficientes. 3. omnes, qui defuncto Prælate, Ecclesiæ Cathedralis, vel collegiatae, occupant, & inter se dividunt, vel surripiunt bona, à Prælate relicta, vel vacationis specie obvenerint, suspenduntur autem ab officio, & omnibus beneficiis usque ad plenam restitutionem eorum quædictis bonis acceperunt. 4. concedentes litteras dimissorias, contra formam juris Conc. Trid. Hæc Busæus.

A D D I T I O.

Sustentatio.

Per sustentationem, ejusque nomine intelligitur victus, habitus, & alia vitæ humanæ necessaria, secundum cuiusque statum, ut bene dicit Cajet. *art. 30 q. 100.* Notandum tamen, clericos non debere principaliter respicere ad illam sustentationem, ut docet Ang. *in lib. de pastor. c. 2.* unde à peccato non excusantur, qui idèò tantum ordinari cupiunt, ut habeant ad victum necessaria. Imò S. Tho. putat esse simoniam, quando quis accedit tantum templum, quia distributiones & præsentia dantur, sed hoc explicat Soto *lib. 9. q. 6. art. 2.* tantum esse simoniam, quando intentio clerici est, quasi emere distributionem, vel victum temporalem, Ecclesiastico officio, si autem distributiones sint tantum causa motiva, non esse simoniam. Not. 3. posse hanc sustentationem, vel ejus partes deduci in pactum à quolibet, sive dives sit, sive pauper, qui spiritualia ministrat. Ratio est, quia ex iustitia, secundum Apostolum, debent